

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 16 Septembrie

În cele următoare publicăm vorbirile deputațiilor bisericesci, ce și-au exprimat omagiile Maiestății Sale în Cluș, precum și răspunsurile Maiestății Sale la aceste vorbiri în rëndul, după cum au fost și primite din partea Maiestății Sale.

I. Deputațiunea statului și a clerului rom.-catolic. Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Nevrednicul episcop al dieceșei ardelene, capitulul, clerul lumesc și cel călugăresc, și reprezentanții statului catolic ardelenesc cu autonomie legală, cu cea mai adâncă stimă s'au prezentat înaintea persoanei sacrosancte a Maiestății Voastre ces. reg. apostolice, ca și în numele credincioșilor încredințați îngrigirii lui pastorale cu cea mai intimă stimă se deo expresiune celei mai adânci loialități, nestrămütatei credințe de supuși și a celei alipiri, care din adâncul inimei o simte față cu preainalta familie regală a Maiestății Voastre și pe care a o exprima în viață prin fapte, o consideră de a sa bucurie și fericire. În rugăciunile de toate zilele și în slujbele noastre am obicinuit a chema nemărginita milă și darul lui Dumnezeu asupra persoanei apostolice regie a Maiestății Voastre și asupra preainaltei familii domnitoare. Cu plăcere o vom face aceasta și de acum înainte, și cu atât mai cu rëndă, cu cât e mai mare recunoștința, cu care suntem față de Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică ca regele nostru apostolic și nemoritoriul binefăcătoriu al dieceșei ardelene. Primesc Maiestate prea grațios expresiunea loialității noastre din inimă și a recunoștinței noastre împreunate cu cea mai profundă stimă, cu care recomandându-ne în modul cel mai supus pe noi și pe credincioșii noștri în preainalta grație a Maiestății Voastre ces. reg. apostolică din suflet și din inimă dorim, ca Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică să ajungeți la cele mai extreme hotărâ ale vieții omenești.

La această cuvântare Maiestatea Sa a răspuns următoarele:

Cu bucurie și cu cea mai adâncă mulțămîtă primesc bineventura și manifestarea statului și a clerului rom. cat. Sciu, cât de importantă și gravă Ve este chemarea în aceasta parte a țerei locuite de deosebite confesiuni și naționalități, însă nu me îndoesc, că cu principiele religiunii noastre, binate pe dreptate, pace și iubirea deapropelului, și cu conlucrarea vechei instituțiuni de aici, cu a statului romano-catolic, exemplar veți fi gata totdeauna a ve împlini aceasta chemare pentru ridicarea moralității precum și pentru susținerea înfe-

legerei frățesci, dorind adecă din inimă, ca între credincioșii DVoastre și concetățenii DVoastre de alte confesiuni, afară de credință se nu existe alt părete despărțitoriu.

În aceasta lucrare grația Mea Ve este sigură; grația și binecuvântarea ceriului însă împreună vom se o cerem dela cel atotputernic.

II. Deputațiunea clerului român gr.-catolic.

Dintre toți conducătorii deputațiilor, numai P. S. dl metropolit gr. cat. I. Vancea a fost, care n'a voit, ca vorbirea ținută se-i iasă în publicitate și așa numai răspunsul Maiestății Sale îl putem reproduce, care sună astfel:

Cu mulțămîtă primesc cuvintele DVoastre doveditoare de simțemnt credincios și sperez, că DVoastre și în faptă veți dovedi aceasta credință prin aceea, că pëtrunși de misiunea DVoastre sântă și împăciuitoare, în poporațiune veți nutri și întări numai astfeliu de simțemnt, cari corăspund intereselor religiunii, ale tronului și ale patriei. Înaintând pe această cale, precum acum, așa și în viitoriu bucuros me voi întâlni cu DVoastre și aprețind activitatea DVoastre, voi păstra neschimbata mea grație pentru biserica DVoastre și instituțiunile DVoastre bisericesci.

III. Deputațiunea clerului bisericeii gr. or. române. condusă de Esc. Sa I. P. S. domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul.

Maiestatea Voastră imperială și apostolică regească! Preagrațioase Doamne!

Preoțimea din părțile nordice ale archidieceșei transilvane greco-orientale române, împreună cu cea învecinată din diecesa Aradului, reprezentată prin noi, se folosesc cu dor ferbinte de aceasta ocașione, ca și în numele credincioșilor încredințați conducerii sale, se exprime cu reverință omagială înaintea feței preagrațioase a Maiestății Voastre nestrămütabila credință și alipire, ce o nutresce cătră strălucitul tron al Maiestății Voastre, preagrațiosului nostru Domn și Rege, și cătră iubita noastră patriă.

Aici în capitala părților transilvane ale țerei, progresul eminent pe terenul culturai generale, anume pe al sciinței, artei și industriei, care în prima liniă are al mulțămîi părintescei îngrigiri a Maiestății Voastre avântul seu îmbucurătoriu, ne servește și nouă de impuls, ca pe poporul de naționalitatea română, încredințat griiei noastre spirituale, dar din cauza referințelor vitrige rămas înderăpt în cultură, se l atragem tot mai mult în generalele nisuițe culturale, și ținând neadormită și desvoltând consciința lui de religiunea și naționalita-

tea sa strămoșească, se nutrîm într'ensul virtuțile adevăratului patriotism; ear în aceasta problemă a noastră ne luăm însuflețire din grația părintească a Maiestății Voastre, esperiată cu grațitudine, carea se manifestează totdeauna pentru bunăstarea spirituală și materială a supușilor de diferite confesiuni și naționalități.

Sub durata fericitoarei petreceri a Maiestății Voastre, ca supuși credincioși, sêrbăm și noi aici zile jubileare dimpreună cu compatrioții noștri, cu cari dorim se trăim în iubire frățească și în bună înțelegere; și drept expresiune a bucuriei — recomandându-ne biserica noastră grației preainalte a Maiestății Voastre — ne rugăm ferbinte din adâncul sufletului pentru viața Maiestății Voastre scumpă și revêrsătoare de grație, esclamând în dulcea limbă maternă a poporului nostru: Sê trăiască Maiestatea Sa preagrațiosul nostru monarch!

La aceasta cuvântare Maiestatea Sa a răspuns:

Primesc cu bucurie omagiile preoțimii române greco-orientale și Ve asigur, că biserica DVoastre poate se conțeze totdeauna la protecțiunea Mea eficace. Privesc fără displăcere, dacă sudiții Mei de deosebită religiune și naționalitate se alipesc cătră religiunea și naționalitatea lor, și legile esistente și lasă destul teren pentru desvoltarea acestor interese; dar tot astfel doresc, ca ori-care confesiune fără deosebire de naționalitate ținând ori ce agitațiune departe de sine, se se simtă una și se se contopească într'una în neclintita credință cătră tron, în iubirea cătră comuna țeară matre și în împlinirea datorințelor patriotice. Cunosc influința DVoastre asupra poporului și de aceea accept și voi vedea cu bucurie, dacă credincioșii cuvintelor acum rostite de vrednicul DVoastre archiepiscop, această influință a DVoastre o veți întrebuița numai spre cultivarea fidelității și a virtuților adevărat patriotice, și astfel promovând binele dorit și de mine a credincioșilor încredințați purtării de grijă a DVoastre, mi veți servi ocașione îmbucurătoare spre mulțămirea Mea și spre grația ce totdeauna bucuros o am manifestat.)*

IV. Deputațiunea bisericeii ev. reformată.

Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Am onoare a interpreta Maiestății Voastre preagrațiosului nostru rege dimpreună cu colegii mei curatori supremi, cea mai adâncă supunere a districtului reformatilor din părțile ardelene. Cu dulce bucurie ne-am folosit de ocașionea, care ne permite

*) Constatăm la acest loc, că în telegrama publicată în numărul precedent, poate din greșală la telegrafare, s'a strecurat unele inesacități.
Red.

FOIȚA.

Escursiune la o cetate și la o peșteră.

(Urmare.)

C. Peștera.

„Auđiți cum urlă apa colo sub stâncile cele albe?! Acolo ese riul nostru de sub deal, căci trebuie se sciți, că dincolo de dealul acela, la Ponorele se face o peșteră largă și prin aceea întră riul sub deal. Dela un loc încolo peștera se face tot mai îngustă, încât nu mai poți merge pe ea încolo. Apa însă își are locul seu și Ddeu scie pe unde și cum curge, căci noi o vedem numai, că easă aici dincoace de sub deal. Veți vedea dvoastră dimineață, când vom merge pe acolo, că și din partea aceasta se lărgesce peștera și acolo în lărgimea aceea zac la isvoare oile și caprele vara când e cald.

Deasupra locului pe unde easă apa se află peștera, pe care vom cerceta-o mâne. Ea am fost de vr'o 3 ori în ea, dar cine a putut ajunge la fundul ei.... cine scie unde va fi acela pe aci încolo, poate că străbate până de cealaltă parte a dealului, dar aceasta nu o scie nimeni. Peștera aceasta e largă și înaltă și are o mulțime de chilii pe amândouă laturile și dacă nu vei băga de samă și rătăcesci

prin vre o chilie, apoi nu mai ești de acolo până în lumea. Mulți vor fi perit pe acolo, căci se află oase multe.

Pe păreții peșterei sunt țite de capră, de vacă și de oaie toate de peatră și câte și mai câte minunății făcute tot din peatră. La un loc este și isvor și pe jos este măturat frumos ca în casă; se vede, că acolo au trăit când va oameni.“

„Dice, că pe vremea hoției o ceată de hoți și-a ales aceste locuri și trăiau pe aici prin codri fără nici o frică. Ei apoi au umblat și prin peșteră și și-au făcut acolo locuință de eamnă. Comorile ce le-au adunat ei încă le-au pus pe aci. Poate, că sunt și în peștera de care ve vorbesc, dar cele mai multe sunt într'alt loc. De-asupra peșterei, uitați-ve tocmai colo sub piscul cela, încă este o gaură prin stâncă la vale și acolo e comoara cea mare. Pe vremea hoților era un fag mare acolo, care se ridica până în dreptul gaurei aceleia și din vârful fagului până la gaură și au făcut ei punte, pe care mergeau acolo, căci altcum puiu de om nu se poate sui acolo. Când au vëdut hoții, că nu mai pot trăi pe aci, s'a suit unul și a băgat toate comorile în gaura aceea, eară după ce s'a pogorit jos a dat foc fagului, ca nime se nu poată afla comorile lor.“

„Și în Custură*) este o peșteră ca aceasta, dar în aceea sunt grozav de mulți bani. Numai cât nu

*) Un munte lângă Retezatul.

prea sciu oamennii unde e peștera, și cari sciu nu pot lua banii de acolo până nu aduc earba ferelor. Acu's doi ani au fost nisce feciori acolo și au intrat în peșteră. Acolo era o cătănuță mică cu cibică roșie pe cap; pasămite acela era necuratul. Cătănuța întrebă că ce caută?

— Am venit se vedem ce e pe aici — au răspuns ei.

— Puteți se ve uitați, dar nu-i ertat se luați nici măcar un ban — țise cătănuța — până nu veți aduce earba ferelor. Atunci când veți aduce-o puteți scoate de aici în timp de trei ciasuri cât vreți, eară dacă trec cele trei ciasuri nu mai este ertat se luați nimic.

De atunci umblă ei după earba ferelor și s'a înțeles cu ei și feciorul meu ca se meargă și el cu ei. Am auđit, că au căpătat earba dela un orășțian, dar nu sciu dusu-s'au ori nu, că feciorului meu nu i-au spus nimic. Mă tem că se duc fără el, că lumea i rea în ția de ađi....“

„Moșul“ nostru vorbă cu predilecție despre comorile ascunse prin peșteri și avea firma convingere, că în peștera, ce voiam a cerceta încă se află bani. După ce mai filosofă „moșul“ despre comori, cătănuțe și mai sciu eu câte comedii, se duse acasă; eară noi ne așădarăm sub un șopru pe nisce fên proaspăt și..... adurmăram.

(Va urma.)

se pășim înaintea feței părintesci a regelui maiestatic, care prin preinalta rezoluțiune, ce sancționează unirea singuraticelor districte din biserica unversală ungurească reformată, a permis realizarea înnoirii autonomiei noastre bisericesci, eređite dela străbunii nostri. Biserica noastră totdeauna neștrămutat s'a alipit cătră casa ces. reg. a Maiestatei Voastre, și ne ținem fericiți, că acuma și cu cuvinte vii putem roști recunoștință Maiestatei Voastre a cărei glorioasă și binecuvântată domnire V'a eternizat binecuvântatul nume prin exemple strălucitoare nu numai în anele iubitei noastre patrii, ci și în cele ale bisericii noastre. Primesce Maiestate prin grația preinaltă espresiunea loialității și a recunoștinței noastre, și Te rugăm (esdeklünk) dăruiesce și pe viitoriu bisericii noastre celei totdeauna credincioase scutul și grația Maiestatei Voastre, care nici odată nu Vi le putem răsplăti. Cu rēvnă ne rugăm bunului Dumnezeu, ca pe Maiestatea Voastră gloriosul nostru rege, înalta casă regală, familia Maiestatei Voastre se o binecuvinte, vecinic se o binecuvinte.

La aceasta cuvântare Maiestatea Sa a răspuns:

Virtuțile patriotice ale reformatilor ardeleni mi sunt cunoscute, și din manifestatiunea de loialitate primită acuma cu plăcere vād, că între aceste virtuți e și credincioasa alipire cătră tron și persoana mea o pot înșira în linia primă. Primiți pentru aceasta grațioasa mea recunoștință, și fiți convinși, că îndestulirea (meg-élégedés) coreligionarilor DVoastre, și îmbucurarea desvoltare a afacerilor DVoastre bisericesci le voi urmări totdeauna cu cele mai bune dorințe ale mele.

V. Deputațiunea bisericii ev. luterană.

Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică!

Permite Maiestate ces. reg. apostolică preamilitate reprezentanța a bisericii evanghelice de confesiunea Augsburgică din Ardeal espresiunea adēnc simțitei bucurii, pentru că grația dumnezeiască ne-a făcut părtași se putem saluta și bineventa din nou pe Maiestatea Voastră în pace și în așa de îmbucurătoare sănătate în patria noastră mai îngustă. Acea sântă fidelitate cătră rege și patrie, care — scumpă moștenire a sute de ani — sub umbra alarum tuarum a însuflețit inimile poporului nostru, nu poate permite, ca biserica noastră se uite vre'odată, cât dar, binecuvântare, drept și grație are ea se mulțamească tocmai grației Maiestatei Voastre. Cu atâta mai intim și mai adēnc este devotamentul de loialitate, pe care-l aducem cu toată supunerea Maiestatei Voastre în numele bisericii noastre și al organelor ei mai înalte, și pentru al cărei preagrațioasă primire cu toată supunerea ne rugăm, adaugând la aceasta îndată prea supusa rugare, îndurați-Ve Maiestatea Voastră ces. reg. apostolică a onora și mai departe această biserică a noastră cu prea înalta bunăvoință, preainaltul scut de drept și cu preainalta grație.

La aceasta cuvântare Maiestatea Sa a răspuns:

Vē mulțimesc pentru asigurarea alipirei credincioase despre care totdeauna am fost convinși. Tot astfel cred, că pot fi convinși, cumcă, dupăce biserica evanghelică de aici sub scutul legilor țerei, cu care acuma este unită Transilvania, neconturbată se bucură de drepturi atât de estinse și de libertăți, coreligionarii DVoastre sunt bine conșii și despre datorințele patriotice față cu această țară. În special este dorința mea, ca toți locuitorii, fără a fi împedecați în folosirea și cultivarea limbii lor, pătrunși de simțământul de omogenitate, să fie uniți în concordia, care în zile de lucrare pacinică tocmai așa este de necesară pentru promovarea binelui lor, precum în zile grele dă cel mai puternic scut fiecărui singuratic. Cultivați deci această concordie în toate afacerile DVoastre bisericesci, prin ce nu numai interesele proprii ale DVoastre le promovați, dară totodată satisfaceți și dorinței mele, și asigurați pe coreligionarii DVoastre, că simpatia mea binevoitoare o vor avea și pe viitor, asemenea vor avea îndreptățițele lor pretensiuni și dorințe scutul și apărarea mea.

Cuvintele regelui.

Sub acest titlu a publicat „Pesti Napló“ în numărul 255 următorul articolu:

„Asept, ca avēnd în vedere numai chemarea păstoririi sufletesci, prin exemplul și influința Dvoastre veți îngriji a cultiva în credincioșii Dvoastre, — cei mai numeroși în acest ținut, — numai credință cătră Tron, simțăminte religioase și patriotice, și frățească bunăînțelegere.“

Așa a grăit regele cătră deputațiunea bisericii gr. or. Încheind cu aceea, că numai așa se pot face vrednici și mai departe de recunoștința și grația regelui.

Referințele extraordinare așadar, ce domnesc în Transilvania între români, politica pasivistă, prin care neagă idea statului maghiar, propagarea măestră a separării și nemulțămirei, conspirarea latentă, care se desfășoară în mape contrare statului: — toate acestea și-a primit admonițiunea de pe buzele regelui maghiar, prin atari cuvinte, ce va fi

bine se și le crește românii în inimă și se nu le uite nici odată.

În cuvintele regelui e eschisă ori ce escusare, și nu e lăsat nici o cale de scăpare. Dar e ăis, că fără îndreptare completă și fără re'ntoarcere, la grația regelui nici odată nu pot conta.

Și cu deosebire i dau mare însemnătate cuvintelor regesci acel unic cuvēt: „Asept.“

Ar fi putut ăice și așa, că doresc, sau așa, că mi place a crede sau sperez; și și în forma aceasta ar fi fost foarte înțelegibile intențiunile, ce a voit regele să fie simțite.

Dar regele așa a ăis:

Asept! Și cuvētul acesta e asttel, ca lupa ce măresce înmulțit.

Prin acest cuvēt, tot cuvētul ce urmează, apare mai ponderos.

Nu trăiască dară nici într'o iluziune acei preoți (pópák) români și agitatori, cari cu aceea înnebunesc pe sēracul și necultul popor, că fac lucruri plăcute pentru împēratul, când agitează în contra ideii de stat maghiar. Nu trăiască nici într'o iluziune în privința aceea, că împēratul austriac va desavua pe regele maghiar. Pentrucă acuma l'a putut auzi pe dēnsul. Chiar de pe buzele lui a putut auzi admonițiunea, ce le-a poruncit patriotism. Ce fel de patriotism? Nu altul, de cât fidelitate cătră ideea de stat maghiar.

Și declarațiunea scurtă și categorică a regelui, li-a mai spus încă și altceva. Și aceea li o au dat respicat se o înțelegă, că scie totul și că le desaproabă procederea.

Pentru aceea a ăis, că asept.

Aceasta atâta însemnează, că: așa poruncesc! Și când regele unui popor constituțional vorbește așa, atunci în cuvētul lui se exprimă voința națiunii întregi. Și unde regele și națiunea voescce una, acolo tacă ori ce provocare și cerbie (dacz), pentrucă se arunca în perire înșiși.

Cuvintele Maiestății Sale adresate românilor gr. or., le ăinem de o însemnătate foarte mare; și cu deosebire e evidentă însemnătatea acestei enunțațiuni atunci, dacă o compărăm cu enunțațiunile ăise tot în Deva.

Așa pentru exemplul cuvintele regesci adresate românilor gr. cat. sunt pline de grație regească și căldură.

„Urmăresc și particip cu căldură la activitatea Dvoastre.“ Așa a grăit cătră dēnșii.

„Totdeauna mi va servi spre bucurie a auzi, că scopul activității Dvoastre numai spre aceea e îndreptat, a îngriji cu zel pentru credința cătră Tron, credincioasa alipire cătră patrie și legile acesteia, și frățeasca bunăînțelegere între toate confesiunile și naționalitățile.“

Și în urmă i-a învrednicit de cea mai înaltă grație și recunoștință când a grăit astfel:

„Conțați la grația și recunoștința mea cu care Ve primesc omagiile și de astădată.“

Aceste două declarări atât sunt de opuse, ca șudul cu nordul. Aceasta e toată căldură, cealaltă e toată răceală.

Dar corespunde și realității, pentrucă românii aparținători bisericii gr. cat. sunt cu totul alții, decât cei aparținători bisericii orientale neunite.

Credincioșii bisericii gr. cat. întocmai ca și preoții — și dacă se află între ei tăciune (konkoly), sunt oameni cărorora te poți încrede. Și dacă se ăin de naționalitatea lor, nu lucră în contra ideii de stat și nu gravitează în afară.

Dar neuniții sunt cu mult mai tare stricați, decât, ca fără de o politică energică de guvernare și administrare se ne putem folosi de dēnșii.

Aceasta o și urgăm de ani încoace; și acuma sperăm, că nici nu va întârziă mai departe. Pentrucă ce ăice regele trebuie să fie considerată de faptă.

La ceea-ce ăice regele asept, nu-i permis se aștepte mult.

De sine însă astfel de lucruri nu se realizează.

Admoniarea regală e foarte ponderoasă, și dacă e numai cuvēt, și pentru aceea e foarte ponderoasă, pentrucă nu poate rămânea numai cuvēt.

Cu amēndouă declarațiunile conglăuesce foarte frumos și se întregescce escelent răspunsul, ce l'a dat regele deputațiunii autorităților politice.

În acest răspuns regele cu un tact esttraordinar și cu o înțelepciune regească apriat ăice, că dēnsului nu-i destul aceea fidelitate, cu care rivalisează fiesce care naționalitate față de Tron, fără tot așa voescce a crede, că „întreg poporul fără deosebire de confesiune și naționalitate rivalisează în frățeasca buna înțelegere și alipire cătră patria mamă.“

La aceste cuvinte întradevăr, că nu trebuie comentat, și la aceste cu o inimă și cu o gură cu toții numai aceea putem striga: Trăiască regele!

La acest articolu Escel. Sa I. P. S. domn archiepiscop și metropolit al nostru Miron Romanul, a răspuns tot în „Pesti Napló“ Nr. 260, astfel:

Sibiu, 19 Septembrie.

Onorată Redacțiune! — Nu pot lăsa să treacă, fără a grăi la el, articolul de fond al prețuitului DVoastre ăiaru din numărul de dimineața din Sâmbăta trecută, care vatemă adēnc simțul patriotic al românilor greco-orientali din patriă. Este adecă, că acel articolu de o parte ridică pe românii greco-catolici, că ei în cele politice sunt

oameni, cărorora te poți încrede; pe când de altă parte însinuă pe cei greco-orientali, că aceștia agitează în contra ideii de stat maghiar, că gravitează în afară; și mesura acestei ținute politice divergente o vede espriată în răspunsul preagrațios, ce s'a dat mai pe urmă în Deva la binevătăririle omagiale ale ambelor confesiuni.

Ce e drept, eu prea sum dedat să vād pe coreligionarii mei greco-orientali, respective însași biserica espusă persecuțiunilor din pas în pas în interesul unei alte biserici, cea ce dealtminte este o aparițiune de colorit curat bisericesc, respective religionar; însă pe terenul politic, și anume în „Pesti Napló,“ la care până acuma n'am esperiat vre-o preocupățiune religionară, într'adevăr nu m'am așteptat la astfel de atac, și o mărturisesc, că sum foarte curios a sci: de unde și-a luat onorabilul autor al articolului de fond informațiunile, pe basa cărorora pune în aprig deosebirea cea mare de mai sus între românii de cele două confesiuni.

Eu așa sciu, și om nepreocupat până acuma nu a afirmat contrariul, că în ținuta politică a românilor din patriă religiunea nu face deosebire, nu face cu atât mai puțin, pentru că românii de cele două confesiuni topografice așa sunt de amestecați între sine, încât nici că se poate cugeta între dēnșii vre un părete de despărțire în viața publică; și dacă totuși din punct de vedere politic esistă între dēnșii oarecare deosebire, ea zace în aceea: că în politica de naționalitate individualitățile române, care dau directive și poartă cuvētul, sunt și astăzi în precum-penire greco-catolice.

Nu voi se amintesc nume cunoscute pentru ca se dovedesc aceasta stare factică, nu voi se animesc pe autorii bietei pasivități, nici pe redactorii de astăzi și pe cei mai de demult ai foilor politice romănesci înregistrați după confesiune; cel puțin nu de astădată, pentru că vreau se încungior pe cât se poate ori ce susceptibilitate personală; însă despre adevărul, ce-l afirm eu se poate convinge ori și cine, dacă va căuta puțin se vađă de el. Nici nu este intențiunea mea, ca se acus, ci este, ca în interesul de a putea încăpea frățesce unul cu altul, se moderez pe cât e posibil, tonul tendențios, care zeu prea tare se lătesce contra românilor greco-orientali.

Dealtminte precum în general la toate naționalitățile, așa în deosebi și între români, fără diferență de religiune, se pot află — ca se nu ăic că sunt ultristri într'una s'au alta direcțiune; aceștia însă sunt numai excepțiuni singurate; acestia — cu toate că vuetul lor ajunge îndeparte, dar nu reprezintă vederile și simțul totalității celei mari, și nu este admisibil, ca pentru unii ca acestia să fie timbrată una s'au alta naționalitate ori confesiune, nu se fie acusată cu lipsa de patriotism sau chiar cu aceea, că gravitează în afară, pe cum face articolul de fond al foiei DVoastre de altfel foarte stimabile. De acea protestând și în numele celor ce-mi aparțin mie, în contra însinuațiunei grave ce se cuprind în acela, rog pe onorata redacțiune, să binevoiască a da loc în stimabila sa foaiă acestei apărări. Miron Romanul, metropolit.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Cluș, 12/24 Septembrie, 1887. Domnule Redactor! ăilele de 10, 11 și 12 ale lunei curente au fost pentru noi românii din Cluș și ținut ăile de veselie și bucurie, și încă de bucurie duplă. În aceste ăile avurăm rara fericire a primii în mijlocul nostru pe iubitul și preagrațiosul nostru Monarch, Înalt carele în părinteasca îngrijire de popoarele sale credincioase, se îndură preagrațios a cerceta orașul nostru, spre a se convinge în persoană despre starea poporului din aceste părți; — dar' totodată cu această ocașiune am fost norocoși a vedē în mijlocul nostru și pe bunii archipăstori; de aceea ăiseiu mai sus, că de astădată bucuria noastră a fost duplă, și neștearsă va rămână în inimile noastre amintirea acestor ăile.

Încă în 9 a curente cu trenul de dimineața sosi Escelenția Sa dl archiepiscop și metropolit Miron Romanul, însoțit de dl secretariu consistorial și protosincol Nicanor Frățeșiu. Înaltul prelat fii înțimpinat la gară de fiii sei spirituali din loc în frunte cu dl capelan protopopesc Tuliu Roșescu, suplinind pe bunul seu părinte, dl protopop Vasiliu Roșescu, care de un timp îndelungat suferă de un morb greu. De sigur Escelenția Sa află de bine a veni aici cu o ăi mai înainte, ca să aibă timp a căuta și de necasurile noastre, să ne dee povețile și îndrumările de lipsă cu privire la afacerile noastre bisericesci, școlare și fundamentale, să ne vadă durerile și după puțină să caute mijloacele pentru îndreptarea celor de îndreptat. Tot în această ăi cu trenul de seara sosi și Escelenția Sa dl metropolit Ioan Vancea, însoțit de dl canonic Ioan Mel-

dovan și de secretariul seu Simeon P. Mateiu, și fu întâmpinat la gară de fiii sei spirituali din loc; ear, a doua zi în 10 a curentei cu trenul de dimineață veni dela Arad Ilustritatea Sa dl episcop Ioan Mețian, însoțit de dnul asesor referinte Augustin Hamsea.

În 10/22 a curentei precis la 5 oare după amiază sosi trenul Maiestății Sale în gară. Musica militară în tonă imnul poporal. Pe peron se aflau dignitarii bisericesci civili și militari, magnații și membrii deputațiilor din țară. Maiestatea Sa fu primit cu ovațiuni entusiastice, salutată foarte cordial pe dl ministru president Tisza, pe generalul prințul Lobkovitz, pe arhipăstorii noștri Romanul și Vancea și pe alți dignitari bisericesci și civili. După vorbirile de binevenire ținute de comitele suprem Baronul Józsi și primariul orașului Albach, și după răspunsul dat la aceste vorbiri, Maiestatea Sa se sui în trăsură, luând lângă sine pe ministrul președinte, și conductul porni către oraș condus de doi amploriați orașenesci călări, de căpitanul orașului în trăsură și apoi de banderiu magnatilor; nemijlocit înaintea trăsorei regesci mergea în trăsură comitele suprem al comitatului Clușului și primariul orașului, după suita Maiestății Sale veniau trăsurile episcopului romano-catolic, a metropolitului gr. cat. și a celui greco-oriental, a episcopului reformat, luteran și unitariu și în urmă trăsurile deputațiilor. Sub tot decursul conductului Maiestatea Sa fu neîntrerupt salutat cu vii exclamări de „éljen“. Ajuns la cuartirul pregătit în palatul baronului Bánffy, Maiestatea Sa după vr'o câteva minute se arătă pe balcon și mulțumi mulțimei celei mari de popor, care nu mai înceta a da espresione bucuriei prin exclamări de „éljen“. Tot în aceea zi la 7 oare seara a fost diner de curte, la care fură invitate 53 de persoane, între cari dintre prelații noștri Escelenția Sa Domnul arhipiscop și metropolit Miron Romanul.

Diua următoare era destinată pentru prezentările deputațiilor înaintea Maiestății Sale. Pe mine mai mult me interesa a afla, cum se va prezenta clerul nostru, căci acesta singur reprezenta pe poporul românesc. Me sculai deci des de dimineață și căutai a me informa despre cele ce au să urmeze. Înțelesei, că în biserica greco-orientală se va ține la 8 oare de dimineață serviciu dumnezeesc pentru buna sosire, sănătatea și îndelunga viață a preabunului nostru Monarch; îmi îndreptai deci pașii către acea biserică. Ajuns acolo, aflai biserica îndesuită de preoți evlavioși, așteptând în rugăciuni sosirea arhierului. Nu trecu mult timp, și ea mai mulți preoți îmbrăcați în ornate bisericesci de sârbătoare, după ei toți ceialalți preoți se îndreptară către casa parochială, unde avea cuartirul demnul Arhipăstoriu, apoi de aici în sunetul melodios al clopotelor și între cântări bisericesci conduseră pre Arhierul în biserică, și după ce acesta se îmbracă în ornate arhieresc, se începă serviciul divin prin intonarea cântării „Împărate ceresc...“ Era înălțătoriu de inimi, când auțai choral preoților cântând frumoasa rugăciune: „Împărate ceresc, Mângăitoriu, Duchul adevărului...“ În strana arhierescă ședea P. S. dl episcop Ioan Mețian, ear I. P. S. Dnul arhipiscop și metropolit Miron Romanul celebră cu mare evlavie serviciul divin, la finea căruia apoi cetii din genuchi rugăciunea pentru Maiestatea Sa Monarchul. Terminat serviciul divin pela 9 oare de dimineață, preoțimea noastră se puse în ordine și porni către cuartirul Maiestății Sale, unde avea la 10 oare a se prezenta și a depune omagiile de credință și alipire către tron și patriă. Era impunătoriu, a vedea preoțimea noastră dela sate, necăjită și trudită cu lucrul câmpului pentru susținerea și creșterea familiei, cum acum în zilele acestea de bucurie părea că și uitase de necazurile vieții, și îmbrăcată în frumosul costum preoțesc mergea în rând frumos, doi cu doi, în frunte cu protopresbiterii tractuali, cu demnitatea cuvenită și seriozitatea innăscută românului. Publicul străin pe strade și în ferestri sta uimit, și depe fețe judecând și se părea, că și el se bucură de aceasta deamnă înfățișare a preoțimei noastre rurale. De departe priveam și eu, și cu lacrimi de bucurie în ochi mi dăsei: Sărmană preoțime română! Tu deși cea mai reu dotată și cea mai trudită dintre toate clerurile patriei, totuși și cunosc sublima ta chemare, și te arăți vrednică de frumoasa ta poziție în viața privată și publică. Pășește numai tot așa înainte, și Dumneșeu mililor nu te va lăsa în necazurile tale, Tu ai fost scutul și mângăierea poporului român, tot aceea ești și acum și vei fi, cât timp va trăi poporul, din sinul căruia ai eșit. — Ajunsă la cuartirul Maiestății Sale preoțimea se puse sub conducerea Escelenției Sale dlui arhipiscop și metropolit Miron Romanul. La 10 oare urmară prezentările. Mai întâiu se prezentă clerul romano-catolic în numer mare sub conducerea Esc. Sale dlui episcop Lönhardt, clerul gr. catolic asemenea în numer mare sub conducerea Escelenției Sale dlui

metropolit Ioan Vancea, apoi veni clerul ortodox cu Escelenția Sa domnul metropolit Miron Romanul în frunte, după aceea preoțimea reformată, luterară și cea unitară. Vorbirile conducătorilor și răspunsurile Maiestății Sale nu și le pot împărtăși, acelea le vei afla, dle redactor, în foile locale de aici, atât însă pot asigura pe ori și cine: că, dică lumea și dică jurnalele maghiare ce vor vrea, Maiestatea Sa ca un preabun părinte a primit toate deputațiile în modul cel mai grațios, ba după cum sum informat, Maiestatea Sa s'a îndurat a se adresă mai către toți protopresbiterii noștri, informându-se îndetaliu despre starea poporului, despre numărul parochielor, al credincioșilor, și altele.

Cu mare satisfacțiune amintesc aici și aceea, că preoțimea gr. or. tot în ordinea cea esemplară, în care o am vădut mergând la Maiestatea Sa, se întoarse și merse acum la cuartirul conducătorului metropolit, aici se prezentă preabunului ei arhipăstor, și prin rostul veteranului și vrednicului protopresbiter al tractului Ungurașului dl Petru Roșca, i adusă omagiile de mulțămă pentru deamna conducere și cu aceasta ocaziune, dorindu-i între vii exclamări de „Să trăiască“ sănătate și viață îndelungată. Eu în semn de recunoștință pentru deamna ținută a preoțimei noastre și cu aceasta ocaziune, care cu deosebire aici ne a făcut mare onoare, mi-am însemnat — după putință — cu numele pe toți domni protopresbiteri și preoți, cari au luat parte în aceasta deputațiune, și o consemnare o trimit și dtale, dle redactor, ca dacă afli de bine, să o publici în prețutul nostru diar spre aducere aminte de aceste zile festive.*

Eri la prânzul de curte a luat parte și Escelenția Sa dl metropolit Vancea și ceialalți domni episcopi.

Azi Maiestatea Sa la 9 oare seara părăsi orașul nostru mergând la Budapesta. La gară l petrecură toți dignitarii bisericesci, civili și militari.

Tot cu trenul de azi se întoarseră către casă Escelenția Sa dl meropolit Miron Romanul și Ilustritatea Sa dl episcop Ioan Mețian, petrecuți la gară de mai mulți fruntași de ai noștri din loc.

Astfel petrecurăm aceste zile festive, cari vor rămânea adenc întâpărite în inimile noastre. Bunul Dumneșeu se țină în deplină sănătate pe Augustul nostru Monarch mulți, mulți ani spre fericirea credincioșilor Sale popoare din întreaga monarchie.

Correspondentul.

Varietăți.

* (Personal.) Escel. Sa Înalt Prea Sântitul Domn arhipiscop și metropolit Miron Romanul a plecat cu trenul de Marți seara la Budapesta, pentru de a participa la deschiderea dietei.

* Un autograf al Maiestății Sale, adresat ministrului president Tisza, dă espresione preainaltă bucuriei pentru fidelitatea și alipirea observată de Maiestatea Sa atât în Ungaria propriu șișă, cât și în părțile ardelene.

* (Necrolog.) Ved *Sofia Miculescu* ca cumnată, *Virgil și Romulus Miculescu* ca nepoți și *Iuliu Christian Miculescu* ca strănepot, cu inima dureroasă anunță, că **Ioanichiu Miculescu**, paroch român gr. or. în Budapesta, și asesor consistorial, după un morb scurt, Mercuri în 21 Septembrie n., seara la 10 oare, în etate de 64 ani în comuna Albert-Irsa a repausat în Domnul. Scumpele rămășițe pământesci a le defunctului se vor depune după ritul gr. or. spre eternă odihnă în Budapesta Sâmbătă la 24 Septembrie a. c. la 4 oare d. m. din capela cimiteriului de lângă calea Kerepeșului.

Budapesta, în 23 Septembrie, 1887.

Fie-i țerina ușoară și memoria binecuvântată!

* (Archiducele Albrecht la Sinaia.) Sâmbătă în 12 Septembrie, Alteța Sa archiducele, Albrecht, însoțit de măestru suprem al curții br. Piret, sosi la Sinaia. Regele Carol îl întâmpină la Predeal și apoi a călătorit împreună până la Sinaia. Aici i se facură onorurile cuvenite. Alteța Sa însoțit de regele României a fost și la București, unde vizită palatul regesc și casarmele garnisoanei. Diarele din România își fac comentariile lor, cari de cari mai varii, în ceea ce privește însemnătatea vișitei Alteței Sale.

* În onoarea princesei de coroană Stefania, contemporanele ei din Brüssel pregătesc o festivitate intimă. Cu aceasta ocaziune se va prezenta o piesă ocașională, care va conține mai multe pose din viața copilărească a sârbătoritei. Să dică, că numai dame vor fi invitate la aceasta festivitate. Danțul va lipsi cu totul.

* (Bineventarea I. P. S. Domnului arhipiscop și metropolit Miron Romanul din partea tinerilor universitari rom. gr. or. din Cluș.) Din Cluș ni se scrie: O nespūsă bu-

* Din lipsa de spațiu nu o putem publica până în numărul procsim.

curie a cuprins inimile tinerilor români gr. or. dela universitatea de aici, când au înțeles, că vor fi fericiti a potē da espresione vie simțemintelor lor de adencă reverință și mulțămă față de capul bisericesc al românilor gr. or. din Transilvania și Ungaria, preabunului lor părinte sufletesc. Drept aceea, s'a și informat de timpuriu despre timpul sosirii Escel. Sale la Cluș; și astfel Mercuri în 9/21 l. c. în frunte cu capelanul protopresbiterul Tului Roșescu, — fiind greu morbos protopresbiterul tractual Vasiliu Roșescu, — cu inimile palpitānde accepta la gară sosirea trenului.

O deosebită bucurie puteai ceti de pe fața întregului public ce a bineventat pe Înaltul arhieru, dar în special de pe fața tinerilor când I. P. Sa prin cunoscuta-i afabilitate mulțemia pentru sincera întâmpinare.

Joi la 10/22 l. c. o deputațiune de 6 membrii esmisă din partea tinerilor universitari sub conducerea asc. de drepturi Ioan Popescu, s'a prezentat la Escel. Sa, dând espresione adevăratei alipiri și iubiri ce nutresc față de preabunul lor părinte sufletesc. Escel. Sa mulțemi pentru acest semn de dragoste fiească, accentuā buna înțelegere, ca basa progresului, asigurādu-i totodată, că părinteasca îngrijire ce o are față de o tinerime cu tendițe nobile, precum în trecut așa și în viitor, va fi totdeauna dintre cardinalele îngrijiri, ce le are față de fii sei sufletesci.

* Înscrierile la universitatea din Viena pentru anul scolar 1887/8 s'au început în 23 Sept. n. Înscrierile ordinare durează conform dispozițiunei din urmă a ministrului de instrucțiune până la finea lunei curente. După acest termin înscrierile se pot face numai cu incuviințarea decanului, respective rectoratului și senatului universitar. Prelegerile se încep cu 1. Octombrie.

Avis tinerilor noștri, cu deosebire celor ce voesc a cerceta facultatea medicală, unde înscrierile de timpuriu numai spre folos le pot servi!

* (O dorință a împăratului german.) La gratulările mai recente ale numeroșelor personagie, împăratul a răspuns: „De present me aflui de minune bine, căci am o dorință a cărei îndeplinire m'ar însufleți.“ La auțul acestor cuvinte toți își îndreptează privirile către împăratul, care continuă: „O! dacă aș mai auți încă odată ca în anii trecuți, vocea sonoră a fiului meu, principelui de coroană!“ Se scie, că clironomul german suferă de un timp îndelungat de o boală de gât.

* (Schimbări de garnisoană.) Regimentul de infanterie Schönfeld Nr. 82, Duminecă la 4 oare d. m. a plecat la Triest, ear aici a venit dela Viena regimentul de infanterie Mecklenburg-Strelitz Nr. 31, ce se recrutează din ținutul Sibiului.

* (Sesiunea Reichsratului) se va deschide în 11 Octombrie. n. Primul object care se va lua la discutiune e legea privitoare la cassele de păstrare postală.

Tot în această sesiune va ajunge la desbatere proiectul de lege contra falsificării mijloacelor de train.

* (Congresul higienic) care se ține în anul acesta în Viena sub protectoratul clironomului Rudolf va fi peste acceptare bine cercetat. Notabilitățile cele mai renumite vor lua parte la desbaterile lui. Cu congresul e împreună și o esposițiune pentru aparate igienice. Congresul s'a început în 26 Sept. n. Locul destinat pentru ședințe și esposițiune e universitatea.

* (Esposițiune.) Din Mediaș ni se scrie: În 24 n. sa deschis în Mediaș esposițiunea de agricultură și industrie, sârbătorește. Merită a fi vădute diferitele obiecte și a se cerceta această esposițiune, chiar și numai pentru esteriorul arangiat cu gust. — Mașine de agricultură după cel mai nou sistem, poame de nenumerate soiuri; așiderea semințe, plānte și fructele lor, lucruri de mână femească — și română — se pot vedē în abundență, fiind întrui adevăr foarte atrăgătoare etc.

* Primariul Dr. Langer din „Algemeines Krankenhaus“ din Viena, care se otravise cu morphiu prin întervenirea doftorilor, a fost scăpat de moarte. Causa sinuciderei e încă necunoscută. Se susține că un conflict ivit între dēnsul și directorul spitalului Böhm l'ar fi îndemnat la aceasta.

* (Rectificare.) Suntem recercați a rectifica, că disertațiunea de sub punctul 9 al programului adunării generale a reuniunei învățătorești din districtul Făgărașului, va fi ținută nu de Ioan Bonea precum s'a anunțat, ci de învățătorul Filaret Daișorean.

Loterie.

Sâmbătă în 24 Septembrie 1887.

Buda: 47 38 61 72 49

Mercuri în 28 Septembrie 1887.

Sibiui: 2 50 83 19 8

Nr. 318. [1682] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

1. Boholt, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

2. Uroiș, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Nevoeși, cu 150 fl., salariu anual, cuartir gratuit în localitatea scoalei, grădina de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Fizes-Barbura, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

5. Porcurea, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

6. Boiu, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

7. Cigmău, cu 80 fl. salariu anual care se va solvi în 2 rate la 6 Decembrie și 25 Martiu, cuartir gratuit și lemnele necesare pentru încălzit.

Cererile de concurs instruite conform legilor din vigoare sunt a se adresa la subsemnatul oficiu protopresbiteral, până la terminul susindicat. Hondol, 29 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiu I.

Vasilie Pipoș,
protop.

Nr. 278. [1674] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiilor învățătoresci la scoalele din comunele mai în jos numite, se escrie concurs cu termin până la 14 Septembrie a. c.

1. Cioara, cu salariu anual de 200 fl., cortel și 2 stângini de lemne pentru foc.

2. Vurper, cu leafă la an de 160 fl., cortel și lemne.

3. Laz, cu salariu de 120 fl., cortel și 2 stângini de lemne pentru foc.

Doritorii de a ocupa numitele acum stațiuni învățătoresci, au a-și așterne suplicile instruite conform prescrierilor legii, subsemnatului oficiu protopresbiteral până la arătutul termin. Șebeș, în 21 August, 1887.

Oficiul protopresbiteral greco-orient.

Ioan Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 293. [1683] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. române din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu terminul până la 16 Septembrie a. c. st. v.

1. Baștea-Holdea Coșești, cu salariu anual de 254 fl. 40 cr. și adică: a) în bani 120 fl.; b) 112 măsuri cucuruz în boambe, compute după calculul de mijloc à 1 fl. 20 cr. = 134 fl. apoi cuartir liber în ori-care din aceste comune și 24° lemne.

2. Brisnic, cu salariu de 224 fl. și adică: a) în bani 100 fl.; b) 80 măs. cucuruz = 96 fl.; c) 4 măsuri fasole = 8 fl.; d) folosirea a două grădini cu venit anual de 20 fl. apoi cuartir liber și 4° cubici de lemne.

3. Lăpușnic, cu salariu de 150 fl. solvinți în 4 rate trei lunari anticipative, cuartir liber și 25 cară. de lemne.

4. Lăpușniul-superior, cu salariu de 300 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber și 10° lemne; apoi pentru serviciul de cantor câte 40 cr. dela înmormântarea oamenilor în vârstă și câte 20 cr. dela înmormântarea pruncilor.

5. Lăpușniul-inferior-Ohaba, cu salariu anual de 208 fl. și adică: a) în bani 94 fl.; b) 95 măs. cucuruz = 114 fl. cuartir liber și 16° lemne.

6. Rădulești-Stregoaie, cu salariu de 200 fl. solvinți în 4 rate

trei lunari anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

7. Panc-Seliște, cu salariu de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

8. Săcămaș, cu salariu de 157 fl. și adică: a) în bani 70 fl.; b) 50 măs. cucuruz = 60 fl.; c) 4 măs. fasole = 8 fl.; d) folosirea a 2 grădini cu venit de 15 fl. apoi cuartir liber și 8° lemne.

9. Stăncești-Ohaba, cu salariu de 130 fl. și adică: a) în bani 120 fl. b) folosirea a 2 grădini 10 fl. apoi cuartir liber și 8° lemne.

10. Tissa, cu salariu de 214 fl. și adică: a) în bani 110 fl.; b) 10 măs. cucuruz = 96 fl.; c) 4 măs. fasole = 8 fl. apoi cuartir liber și 8° lemne.

11. Fintoag, cu salariu anual de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipative, cuartir liber și 8° lemne.

În comunele de sub 1 și 5 fiind scoale în fie-care comună, învățătorul va fi îndatorat a ține prelegeri în comunele de sub 1) tot a 3-a, ear de sub 5) tot a 2-a și.

Doritorii de a ocupa una din aceste stațiuni au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu, până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Dobrei.

Dobra, la 26 August, 1887.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Nr. 719. [1671] 2—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stațiuni de învățători în protopresbiteratul Branului, prin aceasta se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

1. Pentru postul de învățător din Poiana-Mărului cl. I. cu salariu anual de 200 fl. v. a. din cassa comunală.

2. Pentru postul de învățător din Holbav, cu salariu anual de 200 fl. și anume: 150 fl. din cassa comunală și 50 fl. din fondul bisericeii.

3. Pentru postul de învățător din Fundata, cu salariu anual de 190 fl. și anume: 70 fl. din cassa comunală; 90 fl. taxe dela copii și 30 fl. accidentii cantonale.

4. Pentru postul de învățător în Șirnea, cu salariu anual de 150 fl. și anume: 70 fl. din cassa comunală și 80 fl. taxe dela copii.

5. Pentru postul de învățătoriu din Moeciul-superior, cu salariu anual de 150 fl., — 70 fl. din cassa comunală și 80 fl. taxe.

Cei ce doresc a reflecta la vre-una din aceste stațiuni, vor avea a-și așterne suplicile lor instruite conform dispozițiilor în vigoare la subsemnatul oficiu, până la terminul susindicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Oficiul protopresbiteral al Branului. Zărnești, la 14 Iuliu, 1887.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 581. [1673] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor vacante de învățători în comunele mai jos inferate din protopresbiteratul gr. or. al Bistriței, se escrie concurs cu terminul până în 15 Septembrie a. c. st. v.

1. Coșna, cu salariu anual 200 fl. din lada comunală, cuartir și lemne de foc.

2. Borgo-Suseni, cu salariu anual 200 fl. din fondul scolar.

3. Borgo-Rus, cu salariu anual 200 fl. din fondul scolar.

4. Blașfalăul de sus, cu salariu anual 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

5. Blașfalăul de jos, cu salariu anual 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

6. Galați, cu salariu anual 200 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a obține unul din aceste posturi, au a-și așterne suplicile instruite conform legii până la terminul sus indicat la subsemnatul.

Borgo-Bistrița, în 16 August, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 1022. [1684] 2—3

CONCURS.

Se escrie pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din următoarele parochii:

1. Gușterița, cu salariu anual 200 fl. cuartir și lemne de foc.

2. Mohu, cu salariu anual 250 fl. cuartir și lemne de foc.

3. Ocna inferioară, cu salariu anual 200 fl. cuartir și lemne de foc.

Învățătorii aleși vor avea a ține strană în biserică.

Reflectanții au să-și prezenteze cererile subsemnatului până în 22 Septembrie a. c.

În conțelegere cu comitetele parochiale. Sibiu, 28 August, 1887.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

*) În 91 s'a publicat greșit 220. Red.

[1672] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele populare gr. or. din comunele mai jos enumerate în protopresbiteratul Abrudului, se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare.

1. Bucium-sat, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

2. Bucium-Isbita, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Bucium-Muntari, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

4. Zlatna, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

5. Roșia-montană, cu salariu anual de 160 fl., cuartir și lemne.

6. Trâmboeș, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

7. Valea dosului, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

8. Ciuruleasa, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne,

9. Petroșeni, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

10. Galați afiliat cu Presaca, scoală ambulantă cu un salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

11. Cărpiniș, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

12. Vêrtop, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne.

13. Buninginea, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a ocupa vre una din aceste stațiuni învățătoresci, au de a-și subșterne petițiunile instruite conform legilor din vigoare la subsemnatul, până la terminul mai sus prefipt.

Dela oficiul protopresbiteral gr. or. al Abrudului.

Abrud, în 18 Iuliu, 1887.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 311. [1677] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela scoala cu învățământ ambulant în comunele gr.-orientale Fizesti și Federi, la cari se afiliază și comuna greco-catolică din Ohaba-Ponorului, protopresbiteratul trat. Hațegului, — se deschide prin aceasta concurs cu terminul până în 15 Septembrie a. c. pe lângă salariul anual de 360 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a competi la acest post învățătoresc, au a-și așterne ce-

rerile lor concursuali bine instruate conform prescrierilor legali până la terminul susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr. orient. al tractului

Hațeg, la 15 August, 1887.

Ioan Rațiu,
protopresb.

Nr. 171. [1675] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scoalele gr. or. confesionale din comunele mai jos scrise ale protopresbiteratului gr. or. al Orăștiei, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicațiune în foaia „Telegraful Român.”

1. Bincințiu, cu salariu anual 200 fl. cuartir și lemnele trebuincioase.

2. Pricaz, salariu anual 200 fl. și lemnele necesare.

3. Vaideiu, cu salariu anual 240 fl., cuartir și lemnele de lipsă.

4. Toltia, salariu anual 150 fl., cuartir și lemnele necesare.

5. Gelmariu, salariu anual 100 fl., cuartir și lemnele trebuincioase.

Voitorii de a ocupa unul din aceste posturi, au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor din vigoare în terminul scris oficiului protopresbiteral gr. or. al Orăștiei.

Orăștie, 20 August, 1887.

În conțelegere cu comitetele parochiale

Nicolau Popovici,
protopresbiter.

137 szám. 1887.

[1693] 1—3

Árverési hirdetés.

Alulírott királyi közjegyző ezennel közömbösködésre hozom, hogy néhai nagyszabeni lakós Matza János hagyatékához tartozó 2442 frtra becsült borkészlet és hordók folyó évi október hó 6-án d. e. 10 órakor a Honterus utcza 6 ik házszám alatti pinczehelyiségben becsértéken felül vételárban azonnali készpénzbeli fizetés mellett, — árlejtés útján elfognak adatni.

Az árverési feltételek irodámban (Fleischergasse 29 h. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Nagy-Szeben 1887 Szeptember 25-én.

Zágoni Gábor,
kir. közjegyző.

[1694] 1—3

Árlejtés.

A nagyszabeni m. kir. országos tébolyda intézet részére 1887/8.-évre szükséges 1222 köbméter tűzifa szállítására pályázat nyitattik.

Felhívotnak mindazok, kik vállalkozni óhajtanak, hogy a magyar nyelven szerkesztett 50 kros bélyeggel és 400 frt. bánatpénzzel felszerelt zárt írásbeli ajánlataikat, melyben határozottan megjelölendő a szállítá-ra szánt fa vastagsága és hossza, valamint az is, hogy a búkkfának és tölgyfának köbméterit külön-külön mennyiért hajlandó szállítani folyó évi október 18-án d. e. 11 óráig alulírott helyen nyújtsák be; megjegyezvén, hogy a jelen hirdetésnek meg nem felelő, vagy későn beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Nagyszabeni 1887 Szeptember hó 25-én.

Magy. kir. országos tébolyda igazgatósága.

Picăturiile lui St. Iacob.

Se întrebuințează ca mijloc spre deplină și sigură lecuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghiuri, mistuire ne-regulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. **Picăturiile lui Iacob**, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și adi fie-care se întrebuințează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuințarea picăturilor rezultat sigur.

Prețul: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimitere ori assignatiune. **În toate farmaciile se află.**

Deposit principal: M. Schultz, Hannover, Eschenstrasse 6. [1452] 19—26